EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne XXX
COM(2018) 250/2

Limité cabinets
Embargo jusqu'à l'adoption

SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU, EVROPSKÉ RADĚ A RADĚ

Zpráva o pokroku v provádění evropského programu pro migraci

1. ÚVOD

Evropský program pro migraci poskytuje i nadále ucelený rámec pro činnost EU v oblasti migrace. V současné době jsou přijímána opatření ve všech klíčových oblastech činnosti programu, avšak problém migrace i migrační tlak jsou i nadále velmi závažné vzhledem ke geopolitické zranitelnosti a dlouhodobým demografickým a socioekonomickým trendům v sousedství Evropy i ve vzdálenějších oblastech.

Tato zpráva podává přehled o pokroku a vývoji ve všech oblastech činnosti, včetně ochrany dětí[1], k nimž došlo od poslední zprávy Komise z listopadu 2017[2]. Hodnotí rovněž pokrok, kterého bylo dosaženo při provádění plánu Komise dosáhnout do června 2018 dohody ohledně balíčku opatření v oblasti migrace, který byl představen v prosinci 2017 na zasedání vedoucích představitelů EU[3]. Ilustruje komplexní povahu těchto činností a dokládá nezbytnost potřeby pokračovat v intenzivním úsilí EU ve všech oblastech.

Tato zpráva rovněž uvádí konkrétní klíčová opatření, která jsou nezbytná k zajištění trvalé účinné reakce EU, zejména pokud jde o potřebu dalších finančních investic členských států společně s EU na podporu opatření EU v oblasti vnějšího rozměru migrace.

2. SITUACE NA HLAVNÍCH MIGRAČNÍCH TRASÁCH

Migrační situace se v roce 2017 situace stabilizovala, ale stále zůstává výzvou. Počet nelegálních překročení hranic dosáhl v roce 2017 téměř 205 000, což je celkem o 28 % méně než v roce 2014, tedy v roce před krizí[4]. Situace je stále nestabilní a na všech migračních trasách pokračují v roce 2018 práce s cílem klesající trend udržet. Tlak na vnitrostátní migrační systémy se sice snížil, ale zůstává stále silný. V roce 2017 bylo v rámci EU podáno 685 000 žádostí o azyl (to odpovídá poklesu o 43 % ve srovnání s rokem 2016), z toho 160 000 žádostí podaly děti[5], a členské státy vydaly téměř jeden milion prvoinstančních rozhodnutí o udělení azylu[6].

[1] COM (2017)211 final ze dne 12.4.2017. Komise bude pravidelně elektronicky aktualizovat přehled o pokroku při provádění opatření stanovených ve sdělení o ochraně dětí v rámci migrace: https://ec.europa.eu/info/strategy/justice-and-fundamental-rights/rights-child/children-migration_en.

[2] COM(2017) 669 final ze dne 15.11.2017.

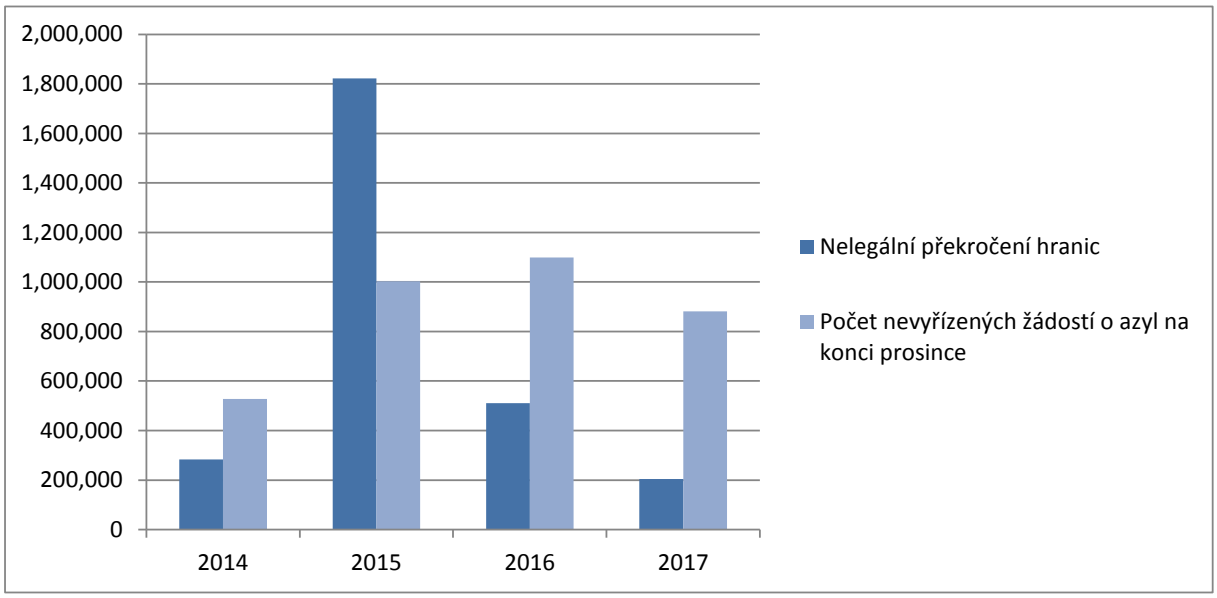
[3] COM(2017) 820 final ze dne 7.12.2017.

[4] Údaje Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž.

[5] Údaje Dětského fondu OSN UNICEF.

[6] Údaje Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu.

Odhalení nezákonného překročení hranic na vnější hranici EU a nevyřízené žádosti o azyl na konci roku v EU 28 – 2014–2017.

Zdroj údajů: Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž (EBCGA), pokud jde o odhalování nezákonného překročení hranic, a Eurostat, pokud jde o nevyřízené žádosti o azyl. Poznámka: Údaje o dosud nevyřízených žádostech o azyl za rok 2017 nezahrnují Španělsko a Kypr z důvodů chybějících údajů.

Trasa přes východní Středomoří

Na trase přes východní Středomoří pokračují migrační pohyby v trendu, který započal prohlášením EU a Turecka v březnu 2016. Za celý rok 2017 přišlo po trase přes východní Středomoří 42 319 migrantů, přičemž v roce 2016 to bylo 182 227[7]. Pokud jde o rok 2018, do 6. března 2018 bylo zaznamenáno 3 126 příchodů na **řecké ostrovy** ve srovnání s 2 689 za stejné období v roce 2017[8]. Došlo k mírné změně relativního podílu hlavních státních příslušností těchto migrantů. V roce 2017 byly nejčastěji zastoupenými národnostmi Syřané (40 %), Iráčané (19 %) a Afghánci (11 %): v roce 2018 se tyto podíly mírně změnily, přičemž Syřané představují 32 %, Iráčané 27 % a Afgánci 13 % migrantů.

Zatímco v poslední době byl zaznamenán jen velmi malý počet překročení hranic z Turecka do Itálie, na Kypr, do Bulharska a Rumunska, počet nezákonných překročení hranic z Turecka do **Řecka přes pozemní hranici** se oproti předchozím rokům zvýšil. Počet těchto překročení hranic vzrostl v roce 2017 oproti roku 2016 téměř o 80 % a dosáhl více než 5 500 případů, přičemž do 4./5. března 2018 bylo odhaleno 838 případů oproti 291 případům za stejné období v roce 2017. Je však třeba uvést, že největší podíl těchto překročení hranic se týká tureckých státních příslušníků, kteří v tomto roce dosud představují více než 50 % případů překročení hranic.

Trasa přes západní Balkán

Relativně stabilní trend na trase přes západní Balkán v roce 2017 se podařilo udržet i v roce 2018. Posílené kontroly hranic a sladěná spolupráce mezi členskými státy EU, agenturami EU a zeměmi západního Balkánu nadále znesnadňovaly nelegální tranzit na trase přes východní Balkán. Posílené kontroly na hlavních trasách však pomohou podpořit vznik nových tras nebo

[7] Údaje Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž.
[8] Údaje řecké policie.

jejich odklon jiným směrem. To rovněž může vést k přizpůsobení převaděčských sítí a používání nových způsobů práce, včetně technik, které vystavují migranty většímu riziku za účelem zachování zisku převaděčů. Ke sledování vývoje a spolupráci v oblasti boje proti převaděčům je tedy zapotřebí dalšího úsilí.

Nejvíce zjištěných nezákonných překročení hranic na vnější hranici EU bylo zaznamenáno na hranicích se Srbskem. Existují rovněž náznaky vytvoření dílčí trasy přes Albánii, Černou Horu, Bosnu a Hercegovinu do Chorvatska a Slovinska. Neustálé sledování je rovněž zásadní, pokud jde o zvýšený počet odhalení iráckých státních příslušníků, kteří se pokoušejí vstoupit do EU přes země západního Balkánu. Zvýšený počet pokusů zaznamenaných v posledních měsících souvisí s rozhodnutím Srbska o udělení bezvízového vstupu iráckým občanům. Většina pokusů o nelegální vstup do EU proběhla letecky z Bělehradu, přičemž byly použity falšované nebo podvodným způsobem získané dokumenty. Je nutné pozorně sledovat migrační pohyby ze zemí západního Balkánu do Řecka. V roce 2017 byl zaznamenán výrazný nárůst migračních toků z Albánie do Řecka, i když celkově na nízkých úrovních[9].

Trasa přes centrální Středomoří

Komise klade silný důraz na řízení migračních toků na trase přes centrální Středomoří a navazuje na rámec pro migrační partnerství[10] a Maltské prohlášení[11] Stejně jako dříve využívá tuto trasu nejvíce lidí přicházejících do Evropy po moři, i když od poloviny července 2017 došlo k výraznému snížení počtu vyplutí z Libye. V roce 2017 přišlo do Itálie po této trase 119 369 lidí, což je oproti roku 2016 pokles o 34 %. Do 6. března 2018 bylo zaznamenáno 5 457 příchozích osob, což je přibližně o 65 % méně než počet zaznamenaný za stejné období v roce 2017. Složení migrantů na této trase vykazuje dosud v roce 2018 výraznou změnu: nejvíce zastoupeni jsou Eritrejci (24 %), Tunisané (20 %) a Nigerijci (6 %), zatímco v roce 2017 to byli Nigerijci (15 %), Guinejci (8 %) a občané Pobřeží Slonoviny (8%).

Výrazný nárůst vyplutí z Tuniska do Itálie pokračuje, přičemž dosud v roce 2018 připlulo přibližně 20 % (státních příslušníků ze všech zemí) z Tuniska.

Trend nižšího počtu úmrtí na moři zaznamenaný v roce 2017 pokračuje i v roce 2018. Více než 286 300 migrantů zachránily ode dne 1. února 2016 operace EU na podporu italské pobřežní stráže. Mezinárodní organizace pro migraci oznámila, že libyjská pohraniční stráž zachránila v roce 2017 v libyjských teritoriálních vodách více než 20 300 migrantů a v lednu 2018 více než 2 000 migrantů, což bylo mimo jiné možné i díky navracení plavidel Itálií po proškolení členů posádky. Trasa však zůstává velmi nebezpečná, a to zejména z toho důvodu, že převaděči přizpůsobili svoji činnost a vystavují migranty většímu riziku. V roce 2017 se počet ztrát na životě a pohřešovaných osob na moři odhaduje na 2 853, což je oproti roku 2016 pokles o 38 %[12]. Pátrací a záchranné operace jsou rovněž prováděny na poušti v Nigeru: v roce 2017 bylo do bezpečí dopraveno více než 2 000 migrantů, z toho 1 100 v rámci vyhledávacích a záchranných operací prováděných společně s Mezinárodní organizací pro migraci.

[9] Mezi lednem a listopadem 2017 došlo ve srovnání se stejným obdobím v roce 2016 k 25% nárůstu (zdroj: Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž).
[10] COM(2016) 385 final ze dne 7.6.2016.
[11] http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2017/01/03-malta-declaration/
[12] Zdroj: Projekt IOM Pohřešovaní migranti (https://missingmigrants.iom.int/region/mediterranean).

Trasa přes západní Středomoří/Atlantik

Počet příchodů na trase přes západní Středomoří/Atlantik se od června 2017 začal zvyšovat a tento trend trvá. V roce 2017 přišlo po této trase do Španělska 28 349 migrantů, což je oproti roku 2016 dvojnásobek. Toto číslo zahrnuje zvýšené pokusy o překročení pozemních hranic do španělských autonomních měst Ceuta a Melilla, překročení hranice po moři z Maroka a Alžírska a překročení hranice letecky z letišť v Dakaru a Casablance. Celkový počet lidí přicházejících do Španělska (po trase přes západní Středomoří, Atlantik a Ceutu a Melillu) dosáhl v roce 2018 do 4. března 3 804, což je o téměř 17 % více než v témže období v roce 2017 (3 260)[13]. Mezi migranty, u nichž bylo v roce 2018 registrováno nelegální překročení hranic na této trase, jsou nejvíce zastoupeni Guinejci (17 %), Maročané (17 %), Malijci (15 %), občané Pobřeží Slonoviny (13 %) a Gambijci (7 %). V roce 2017 byli nejvíce zastoupeni Maročané (21 %), Alžířané (18 %) občané Pobřeží Slonoviny (14 %), Guinejci (13 %) a Gambijci (11 %).

3. PODPORA EU V OBLASTI SPRÁVY MIGRACE

Trasa přes východní Středomoří – podpora Řecku a Bulharsku

Hlavním prvkem podpory EU poskytované členským státům zůstává přístup založený na **hotspotech**. Navzdory pokroku, pokud jde o zlepšující se podmínky stávající kapacity, jsou přijímací místa, která jsou dostupná v hotspotech v Řecku, nedostačující. Dne 8. března se na ostrovech nacházelo 12 926 migrantů (z toho 10 020 v hotspotech), což je podstatně více než oficiální počet dostupných míst (méně než 8 000). Je rovněž vyvíjeno úsilí o rozšíření kapacity a zajištění toho, aby zařízení byla vhodně vybavena na zimu. Ve městě Moria bylo vybudováno 60 nových obytných jednotek, které poskytují dodatečnou kapacitu 700 míst. Podmínky na ostrově Kos a Leros se zlepšily. Hlavním problémem však zůstává poskytování míst pro další přijímací kapacitu a kapacitu předběžného zajištění ze strany místních orgánů. Řecké orgány by měly rovněž nalézt okamžité řešení k zajištění tlumočení na ostrovech v rámci vnitrostátního programu.

Obecněji, na ostrovech i na pevnině přetrvává nedostatek vyhovujícího ubytování pro nezletilé osoby bez doprovodu. Řecké orgány by měly s finanční podporou EU urychlit proces vytvoření dalších 2 000 přijímacích míst pro nezletilé osoby bez doprovodu po celém Řecku. Byly vytvořeny týmy na ochranu dětí a tyto týmy jsou školeny ve všech hotspotech v Řecku: jedná se o součást širšího úsilí o upřednostnění potřeb dětí při migraci v návaznosti na sdělení Komise z dubna 2017.

Všechna tato opatření vyžadují trvalé sledování ze strany řeckých orgánů s cílem dosažení hmatatelných a trvalých výsledků.

Od 7. března 2018 bylo z Řecka **přemístěno** 21 847 osob, včetně 513 nezletilých osob bez doprovodu. V Řecku je stále 149 žadatelů, jimž byla schválena relokace, kteří však ještě musí být přemístěni, včetně 32 nezletilých osob bez doprovodu[14].

EU poskytuje i nadále značnou **finanční podporu Řecku** na řešení problémů spojených s migrací. Od počátku roku 2015 Komise poskytla 393 milionů EUR jakožto naléhavou pomoc

[13] Údaje Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž. Údaje za leden a únor 2018 pokrývají příchody na trase přes západní Středomoří po moři a na severoatlantické trase.

[14] Jedná se zejména o Irsko (131) a Německo (18). Navíc je tu dalších 20 žádostí, u nichž řecké orgány očekávají odpověď Německa.

k částce 561 milionů EUR, která je k dispozici v rámci vnitrostátních programů na období 2014–2020. Navíc z nástroje pro mimořádnou podporu[15] bylo v období 2016–2017 dosud poskytnuto více než 440 milionů EUR a dalších 198 milionů EUR je k dispozici na rok 2018. Finanční plán na rok 2018 vytvořený v prosinci 2017 určil hlavní potřeby a usnadní postupný přechod od užívání nouzového financování k užívání zdrojů přidělených v rámci vnitrostátních programů ve prospěch Řecka.

Příspěvek EU v hodnotě 24 milionů EUR poskytnutý na program asistovaného dobrovolného návratu a program opětovného začlenění prováděné Mezinárodní organizací pro migraci pomohl 5 656 migrantům vrátit se v roce 2017 do své země původu, včetně 1 683 migrantů z ostrovů. Do 1. března 2018 obdrželo 760 migrantů pomoc při návratu domů, včetně 242 migrantů z ostrovů. EU ve spolupráci s Agenturou OSN pro uprchlíky rovněž financuje rozsáhlý program zaměřený na podporu přijímací kapacity na pevnině, a to prostřednictvím programu pro pronájem ubytovacích zařízení, jehož cílem je, aby do poloviny roku 2018 bylo možné na pevnině ubytovat až 25 000 osob, a to dodatečně k 2 000 míst, která jsou k dispozici v rámci programu pronajatých ubytovacích prostorů na ostrovech. Rozsah programu je účinně přizpůsobován tak, aby bylo možné pokrývat vzniklé potřeby.

Další podstatnou část podpory EU Řecku představuje práce **agentur EU**. Týmy v rámci Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu podporují řecké orgány při identifikaci a evidenci možných žadatelů o mezinárodní ochranu a poskytují migrantům klíčové informace. Odborníci rovněž poskytují poradenství při posuzování státní příslušnosti a přispívají k odhalování možných podvodů s doklady. Zvláštní podporu poskytuje tým 14 odborníků rovněž řeckému odvolacímu orgánu pro azylové řízení s cílem odstraňovat překážky a zvyšovat účinnost rozhodování. Zvláštní pozornost v roce 2018 bude věnována podpoře řeckých orgánů při tvorbě a zavádění systému pro sledování přijímání migrantů. Od 7. března bylo Evropským podpůrným úřadem pro otázky azylu v Řecku nasazeno celkem 72 vnitrostátních odborníků podporovaných 76 prozatímními zaměstnanci a 84 tlumočníky.

Od 5. března 2018 Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž vyslala 801 odborníků na námořní a pozemní hranice s Řeckem. Tím se dostává podpory orgánům při provádění přístupu založeného na hotspotech, mimo jiné při identifikaci, registraci, odebírání otisků prstů migrantům, účinné kontrole vnějších hranic a řešení druhotných pohybů a usnadnění návratů. Agentura rovněž financuje nasazení 280 řeckých policejních příslušníků. Od září 2016 bylo do Řecka vysláno několik skupin odborníků Europolu, aby provedli sekundární bezpečností kontroly. Od 5. března 2018 bylo do pěti lokalit v Řecku vysláno celkem 19 hostujících příslušníků Europolu a 2 příslušníci Europolu. Posouzení konceptu hostujících příslušníků Europolu[16] provedené na konci roku 2017 dospělo k závěru, že „*přítomnost hostujících příslušníků Europolu na místě […] je nezbytná pro provedení účinných sekundárních bezpečnostních kontrol*“. Posouzení rovněž zahrnovalo řadu doporučení s cílem dalšího zvýšení účinnosti programu a dosažení jeho plného potenciálu.

EU rovněž poskytuje značnou finanční podporu **Bulharsku** v oblasti migrace a správy hranic. Příděl Bulharsku v rámci vnitrostátních programů činí 97,1 milionu EUR, přičemž po přezkumu v polovině období bude přiděleno dalších 10,5 milionu EUR v rámci Fondu pro

[15] Zřízen nařízením Rady (EU) 2016/369 ze dne 15. března 2016 o poskytování mimořádné podpory v rámci Unie.

[16] Posouzení konceptu hostujících příslušníků Europolu zahrnující nasazení v Řecku a v Itálii bylo provedeno týmem, jehož součástí byli zástupci Europolu, Komise a několika členských států (automaticky Řecka a Itálie, jakož i Bulharska, Francie, Německa, Polska a Nizozemska). Dne 13. prosince 2017 schválila správní rada Europolu závěrečnou hodnotící zprávu a dohodla se, že Europol vypracuje akční plán na řešení v ní uvedených doporučení.

vnitřní bezpečnost – hranice. Od začátku roku 2015 byl doplněn částkou naléhavé pomoci ve výši 172 milionů EUR. Pokrok v provádění vnitrostátních programů je uspokojivý, ačkoliv provádění naléhavé pomoci by mohlo být urychleno. Vzhledem k nedostatečným příspěvkům členských států, pokud jde o odborníky, je vysílání pracovníků Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž pod potřebnou úrovní – na období do 28. března 2018 chybí 42 odborníků.

Prohlášení EU a Turecka

Provádění prohlášení EU a Turecka nadále přináší konkrétní výsledky při snižování nelegálního a nebezpečného překračování hranic a záchraně životů v Egejském moři, včetně přesídlení Syřanů, kteří potřebují mezinárodní ochranu. Turecká pohraniční stráž pokračovala v hlídkovacích aktivitách. Počet životů ztracených na moři se značně snížil, v roce 2017 přišlo na moři o život 62 osob ve srovnání s 434 osobami v roce 2016[17].

Prostřednictvím **nástroje pro uprchlíky v Turecku** provádění prohlášení EU a Turecka rovněž poskytlo praktickou podporu syrským uprchlíkům a hostitelským komunitám v Turecku. Nástroj se ukázal být jedním z nejrychlejších a nejúčinnějších podpůrných mechanismů EU. Navrhování a provádění projektů proběhlo v úzké spolupráci s tureckými orgány[18]. Nástroj, na nějž byla vyčleněna částka 3 miliardy EUR, zahájil svoji činnost v rekordním čase a do konce roku 2017 byl plně využit – všech 72 projektů se nyní realizuje[19]. Již bylo vyplaceno více než 1,85 miliardy EUR. Hlavní úspěch tohoto nástroje jakožto součásti celkového přístupu strategie EU a Turecka a poskytování rozhodné podpory uprchlíkům v praxi je třeba připsat partnerství EU, členských států a Turecka.

Z nástroje je poskytována pomoc v hodnotě téměř 1,2 milionu EUR nejzranitelnějším uprchlíkům, přičemž každý měsíc je převáděna hotovost v rámci nouzové záchranné sociální sítě. Nástroj podpořil 312 000 dětí při výuce tureckého jazyka a poskytl vzdělávací materiály 500 000 studentů. Financování rovněž poskytlo nezbytnou zdravotní péči téměř 764 000 uprchlíkům a očkování více než 217 000 kojencům z řad syrských uprchlíků (viz příloha 2)[20].

Sdílené financování mezi EU a členskými státy umožnilo partnerský přístup při správě nástroje. Ústředním prvkem je výbor, v němž se všechny členské státy účastní rozhodování a v němž má Turecko poradní hlas. To se ukázalo jako velmi účinné, ale bez výhradního financování EU by to nebylo možné. Prohlášení EU a Turecka stanoví, že „*jakmile budou tyto prostředky téměř vyčerpány* “, *„zmobilizuje EU dodatečné financování .... ve výši dalších 3 miliard EUR do konce roku 2018“*[21]. Pokračování této nezbytné činnosti znamená, že EU by nyní měla provést další tranši ve výši 3 miliard EUR. Komise dnes přijímá rozhodnutí za tímto účelem[22]. Vzhledem k tomu, že z rozpočtu EU musí být financovány i jiné projekty – nejnaléhavěji na ostatní potřeby související s migrací stanovené v této zprávě – je maximální příspěvek z rozpočtu EU omezen na 1 miliardu EUR a zbývající částka 2 miliardy EUR by měla být nadále financována členskými státy na stejném základě jako první tranše. S cílem vyvarovat se jakýchkoli mezer ve financování nástroje by první smlouvy v rámci další tranše musely být podepsány v létě 2018.

---

17 Zdroj: Projekt IOM Pohřešovaní migranti (https://missingmigrants.iom.int/region/mediterranean).

18 Veškeré informace jsou k dispozici v tabulce projektů online https://ec.europa.eu/neighbourhood-enlargement/sites/near/files/facility_table.pdf.

19 U jednoho projektu dosud chybí podpis.

20 COM(2018) 91/3 final ze dne 14.3.2018.

21 http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/02/03/refugee-facility-for-turkey/

22 C(2018) 1 500 ze dne 14.3.2018.

Další klíčovou oblastí činnosti je činnost Komise a agentur EU v oblasti podpory řecké azylové služby a odvolacích výborů při urychlení přezkumu žádostí o azyl, což by urychlilo **navracení do Turecka v rámci prohlášení**[23]. To vedlo ke zlepšení, včetně podstatných snížení v nahromadění prvoinstančních případů na většině ostrovů, čímž se průměrná doba potřebná ke zpracování žádosti o azyl v první instanci snížila na přibližně dva měsíce. Avšak řada nedostatků zjištěná v přechozích zprávách přetrvává[24].

Zrychlené azylové řízení je nepostradatelné pro zvýšení tempa navracení do Turecka. Od března 2016 bylo zaznamenáno 2 164 návratů[25], přičemž o 9. března 2018 pouze 563 z nich bylo výsledkem druhoinstančních zamítavých rozhodnutí o žádosti o azyl. Počítalo se s tím, že dlouho očekávané rozhodnutí Rady státu poskytne větší právní jistotu činnosti odvolacích výborů, avšak výsledek řízení se od rozhodnutí zvýšil pouze zanedbatelně. Řecká vláda pracuje na přezkumu příslušných právních předpisů v oblasti azylu v Řecku, přičemž zvažuje změny, které by přispěly k omezení zpoždění, sladění působnosti pro požádání o odkladný účinek odvolání s požadavky práva EU, a předpokládá přísnější lhůty pro předložení věci Nejvyššímu správnímu soudu a pro přezkum následných žádostí. Dalším krokem bude předložení změn řeckému parlamentu.

Pokračující příjezdy na ostrovy v Egejském moři a pomalé tempo navracení představují zdroj přetrvávajícího tlaku na přijímací kapacitu v hotspotech. Řecké orgány reagovaly přemístěním zranitelných žadatelů o azyl na pevninu. Za účelem zajištění nepřetržité účinnosti prohlášení EU a Turecka byl nyní dohodnut přísnější přístup k identifikaci zranitelných žadatelů o azyl; používá se šablona pro zlepšení souladu definice zranitelnosti a připravuje se provozní příručka.

Přesídlení z Turecka v rámci prohlášení EU a Turecka pokračuje, byť ve srovnání s rekordním počtem Syřanů přesídlených v období květen–říjen 2017 pomalejším tempem. V roce 2017 přispělo k přesídlení z Turecka v rámci prohlášení 16 členských států, tento rok však přispělo zatím pouze několik z nich. Je důležité, aby bylo zachováno udržitelné tempo a aby se členské státy nadále účastnily programu pro přesídlování. Od listopadové zprávy o pokroku bylo přesídleno 1 122 osob, přičemž od počátku prohlášení to bylo celkem 12 476 osob[26]. Za tímto účelem by měl být aktivován **dobrovolný program přijímání osob z humanitárních důvodů** se standardními operačními postupy schválenými členskými státy v prosinci 2017. Všechny prvky a podmínky pro aktivaci jsou nyní k dispozici, jak je uvedeno v prohlášení EU a Turecka. To zajistí pokračování přesídlování a poskytne bezpečnou a legální alternativu k nelegální migraci do EU.

Pokud jde o provádění plánu pro **liberalizaci vízového režimu**, Turecko na začátku února předložilo Evropské komisi pracovní plán, v němž je uvedeno, jak Turecko plánuje plnit sedm stávajících kritérií pro uvolnění vízového režimu[27]. Komise návrhy Komise posuzuje a budou následovat další konzultace s tureckými protějšky.

---

[23] 57 národních odborníků z členských států bylo vysláno k úřadu EASO s cílem podpořit provádění prohlášení EU a Turecka v Řecku.

[24] Viz COM(2017) 470 final ze dne 6.9.2017 a COM (2017) 669 final ze dne 16.11.2017.

[25] Ode dne 20. března 2016 bylo do Turecka navráceno 1 563 osob na základě prohlášení EU a Turecka a 601 osob bylo navráceno na základě dvoustranného přijímacího protokolu mezi Řeckem a Tureckem.

[26] Syřany z Turecka dosud přesídlilo16 členských států EU, konkrétně Belgie, Estonsko, Finsko, Francie, Chorvatsko, Itálie, Litva, Lotyšsko, Lucembursko, Malta, Německo, Nizozemsko, Portugalsko, Rakousko, Španělsko a Švédsko.

[27] Viz COM(2017) 470 final ze dne 6.9.2017.

Nezbytným doplňkem spolupráce EU s Tureckem je pokračování řešení situace v **Sýrii a u dalších sousedů**, kteří čelí velké výzvě a pomáhají velkému počtu uprchlíků. Na konferenci o Sýrii, kterou pořádají EU a Spojené národy ve dnech 24.–25. dubna 2018 by EU chtěla pokračovat ve svém předchozím úsilí – v dubnu 2017 souhlasila EU s tím, že z rozpočtu na rok 2018 uvolní **560 milionů EUR** na pomoc a ochranu. Jordánsko a Libanon nadále podporují životní potřeby uprchlíků ve svých hostitelských komunitách a obě země v nedávné době přijaly důležité kroky k otevření vzdělávání všem dětem z řad uprchlíků. EU bude nadále poskytovat podporu Libanonu (334 milionů EUR, 247 miliony EUR již smluvně vázáno) a Jordánsku (228 milionů EUR, 126 miliony EUR již smluvně vázáno), přičemž v rámci svých priorit bude poskytovat ochranu a pomoc nejzranitelnějším osobám.

Trasa přes západní Balkán

Počet nelegálních překročení hranic na této trase se stabilizoval na relativně nízké úrovni, avšak převaděči jsou stále velmi aktivní. Dne 12. února 2018 byla parafována dohoda mezi Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž a Albánií, která agentuře umožní poskytovat pomoc v oblasti vnější správy hranic, jakož i rychle nasazovat týmy na albánském území v případě náhlých změn migračních toků. Komise v současné době vyjednává podobné dohody se Srbskem a s Bývalou jugoslávskou republikou Makedonií.

EU však neposkytuje pouze finanční pomoc ke zvládání migrační a uprchlické krize na západním Balkáně. Komise nadále usnadňuje spolupráci a sdílení informací, mimo jiné prostřednictvím videokonferencí zemí na trase konaných každé dva týdny, a poskytuje značnou podporu za účelem zlepšení řízení migrace v regionu. Tento závazek byl potvrzen v nedávno přijaté strategii „Přesvědčivá perspektiva rozšíření pro západní Balkán a větší angažovanost Unie v tomto regionu“[28]. Prostřednictvím Mezinárodní organizace pro migraci se do 7. března 2018 uskutečnilo 53 asistovaných dobrovolných návratů ze Srbska, 16 z Bosny a Hercegoviny a 8 z Černé hory. Evropské středisko pro boj proti převaděčství při Europolu nadále podporuje vyšetřování členských států. V roce 2017 proběhly čtyři dny akcí, jejichž výsledkem bylo 64 zatčených osob na západním Balkáně. Eurojust podporuje vyšetřování a stíhání a poskytuje rovněž praktické poradenství odborníkům z praxe prostřednictvím tematické skupiny pro otázky nezákonného převaděčství migrantů.

Další postup:

- Řecké orgány by měly urychlit navracení do Turecka v rámci prohlášení, zejména zavedením změn do řeckých právních předpisů a dokončením dohod s Evropským podpůrným úřadem pro otázky azylu s cílem umožnit účinné operace v Řecku a dodatečnou podporu odvolacím výborům.
- Řecké orgány na všech úrovních by měly spolupracovat s cílem zlepšit přijímací kapacity a podmínky v hotspotech.
- Členské státy by měly zajistit dostatečnou odbornou podporu práci agenturám EU v Řecku a v Bulharsku.
- Příslušené členské státy by měly odpovědět na všechny dosud nevyřízené žádosti předložené Řeckem a účinně relokovat všechny zbývající způsobilé žadatele.
- Měly by být rychle uzavřeny dohody mezi Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž a zeměmi západního Balkánu, které nejsou členy EU.
- Při splnění všech předpokladů by nyní měl být aktivován dobrovolný program přijímání osob z humanitárních důvodů za účelem přesídlení syrských uprchlíků z Turecka.

[28] COM(2018) 65 final ze dne 6.2.2018.

- Druhá tranše nástroje pro uprchlíky v Turecku by měla být mobilizována s dodatečným rozpočtem ve výši 3 miliardy EUR a EU a členské státy by měly přispívat na stejném základě jako v případě první tranše.

Trasa přes centrální Středomoří

– *Podpora Itálii*

Podpora provádění přístupu **založeného na hotspotech** (prověřování, identifikace, odebírání otisků prstů, registrace, informace, pohovory a odesílání migrantů) pokračuje. Italské ministerstvo vnitra zvažuje v roce 2018 otevření dalších 3 hotspotů. Vzhledem k nestálosti migračních toků je zásadní, že Itálie otevírá tyto dodatečné hotspoty jako součást plánování pro nepředvídané události na léto.

Agentury EU nadále poskytují značnou podporu. Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu má v současnosti v Itálii 40 vyslaných národních odborníků podporovaných 51 dočasnými zaměstnanci a 100 kulturními mediátory, kteří pomáhají urychlit formální registraci žádostí o mezinárodní ochranu v zemi a poskytují podporu azylovým komisím. Rovněž podporuje Itálii při provádění nově přijatých právních předpisů[29] za účelem posílení ochrany dětí z řad migrantů. Odborníci z Evropské pohraniční a pobřežní stráže pomáhají s předběžnou identifikací, posuzováním státní příslušnosti, prověřováním, odebíráním otisků a rozhovory s přicházejícími migranty. Mezi odborníky z agentur probíhají navíc praktické diskuze s cílem zajistit, aby byly vytvořeny silnější vazby mezi rozhodnutím o azylu a navrácením. Od února 2017 bylo do Itálie vysláno několik skupin odborníků Europolu, aby provedli sekundární bezpečností kontroly. Od 5. března 2018 bylo do pěti lokalit v Itálii vysláno celkem 16 hostujících příslušníků Europolu a tři příslušníci Europolu.

Od 7. března 2018 bylo z Itálie **relokováno** 11 999 osob, včetně 174 nezletilých osob bez doprovodu. 224 žadatelů (včetně 48 nezletilých osob bez doprovodu), kteří byli schváleni pro relokaci, zůstává v Itálii, kde čeká na přesun zejména do Německa (137), Nizozemska (22), Portugalska (19), Rakouska (15) a Chorvatska (14). Navíc je podáno 709 žádostí o relokaci (včetně 106 žádostí od nezletilých osob bez doprovodu), které byly zaslány Itálií, především do Německa (529), Francie (95), Nizozemska (46) a Portugalska (29), které dosud neodpověděly.

EU poskytuje značnou **finanční pomoc** Itálii v oblasti migrace a správy hranic. V návaznosti na akční plán ze dne 4. července 2017[30] byla překročena okamžitá dodatečná finanční pomoc Itálii ve výši 35 milionů EUR na provedení reforem, přičemž do konce roku 2017 byla přidělena částka ve výši 39,92 milionu EUR na mimořádnou podporu na posílení kapacit v hotspotech a v jiných oblastech, kde dochází k vylodění migrantů. V důsledku toho činí podpora, která byla dosud přidělena Itálii, celkem 189 milionů EUR. Tato naléhavá pomoc doplňuje podporu EU poskytovanou ve prospěch vnitrostátních italských programů v oblasti migrace a vnitřních věcí, která činí více než 650 milionů EUR[31]

[29] Zejména zákon 47/2017 (tzv. „Legge Zampa“), který vstoupil v platnost v květnu 2017, zavádí holistické, multidisciplinární a neinvazivní postupy k určení věku, relativně rychlé zavedení systému dobrovolných zástupců (za poslední měsíce se zapsalo několik tisíc občanů a italské orgány v současné době organizují školení za podpory úřadu EASO) a zkrátil právní lhůtu pro poskytování dlouhodobého ubytování.

[30] SEC(2017) 339 ze dne 4.7.2017.

[31] Na období 2014–2020 činí tato částka 387,7 milionů EUR v rámci Azylového, migračního a integračního fondu, včetně 43,6 milionů EUR na relokaci/přesídlení, a 266 milionů EUR v rámci Fondu pro vnitřní bezpečnost, z toho 201,5 milionů EUR na hranice a víza a 64,5 milionů EUR na policii.

Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž zahájila dne 1. února 2018 novou **společnou operaci Themis**, která nahrazuje společnou operaci Triton v centrálním Středomoří s cílem bojovat lépe proti měnícím se formám migrace a předcházet přeshraniční trestné činnosti. Plavidla účastnící se společné operace Themis budou pokračovat v záchraně životů v centrálním Středomoří. Musí pomáhat při incidentech v oblasti pátrání a záchrany bez ohledu na operační oblast, pokud je zavolá centrum pro koordinaci záchranných akcí na moři.

Další postup:
- Itálie otevře podle plánů tři další lokality hotspotů.
- Dokončení další fáze nouzového financování s italskými orgány.
- Členské státy by měly odpovědět na všechny zbývající žádosti předložené Itálií a účinně přemístit všechny zbývající způsobilé žadatele, přičemž absolutní prioritu by měli mít nezletilí.
- Itálie pokračuje v provádění všech opatření určených v akčním plánu ze dne 4. července 2017.

– *Libye a region a země ležící na trase*

Na otřesné podmínky, kterým mnoho migrantů v Libyi čelí, a rozsáhlou převaděčskou činnost odpověděla EU intenzivní prací za účelem řešení bezprostředních potřeb migrantů, stabilizace společenství a pomoci migrantům, kteří v Libyi uvízli, vrátit se domů nebo nalézt bezpečnou cestu do Evropy, pokud potřebují ochranu.

Počet lidí, kterým je poskytována pomoc, aby mohli opustit Libyi, se značně zvyšuje od zřízení společné **pracovní skupiny Evropské unie, Africké unie a OSN**[32] a přijetí rozhodnutí zvýšit asistované dobrovolné návraty z Libye (prostřednictvím Mezinárodní organizace OSN pro migraci)[33] a zahájit evakuace prostřednictvím mechanismu nouzového tranzitu (s Úřadem vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHRC)). Cíle spočívající v dalších 15 000 dobrovolných asistovaných návratech do února 2018[34] a evakuaci 1 300 osob do počátku roku 2018 byly splněny. Tato úsilí budou pokračovat s cílem dokončit evakuaci migrantů a osob, které potřebují mezinárodní ochranu v zadržení, a s cílem ukončit otřesné podmínky, v nichž jsou drženy.

Úspěch mechanismu nouzového tranzitu závisí na dvoufázovém postupu, kdy ve druhé fázi jsou osoby, které potřebují mezinárodní ochranu a které jsou evakuovány z Libye, přesídleny z Nigeru. Dosud bylo přesídleno pouze 25 evakuovaných osob. V Nigérii je potřebné okamžité úsilí v oblasti přesídlování. Členské státy by měly nadále úzce spolupracovat s Agenturou OSN pro uprchlíky (UNHCR) a zvýšit rychlost provádění učiněných závazků, tak abychom mohli z Libye osoby evakuovat a potom je rychle přesídlit z Nigeru. Je důležité, aby Agentura OSN pro uprchlíky (UNHCR) vynaložila maximální úsilí v urychlení předkládání záležitostí souvisejících s přesídlováním členským státům k přezkoumání.

[32] Pracovní skupina byla zřízena v návaznosti na pátý summit Africké unie a Evropské unie konaný ve dnech 29.–30. listopadu 2017 v Abidžanu, v Pobřeží Slonoviny.

[33] V Libyi Mezinárodní organizace pro migraci používá vzhledem k otřesné situaci migrantů uvízlých v Libyi koncept „pomoci při dobrovolném humanitárním návratu“ pro asistované dobrovolné návraty.

[34] Za celý rok 2017 se realizovalo 19 370 asistovaných dobrovolných návratů, 6 238 od zahájení fáze evakuace (tj. od 28. listopadu do 31. prosince 2017).

Činnost pracovní skupiny podpořila v únoru společná kontrolní mise do Tripolisu, která se zabývala odstraňováním překážek, jako jsou např. omezení týkající se státní příslušnosti. S libyjskými orgány byly projednávány otázky, jako je potřeba řešit mučení a nelidské zacházení v zajišťovacích zařízeních, jakož i opatření k postupnému odstranění systému svévolného a systematického zadržování migrantů a opatření proti převaděčství.

Nouzový svěřenský fond EU pro Afriku hraje nadále zásadní úlohu v činnosti EU. Dne 26. února bylo dohodnuto, že budou podniknuty další kroky v oblasti dobrovolného návratu a evakuace prostřednictvím nového programu v hodnotě 115 milionů EUR, který bude nadále poskytovat podporu Agentuře OSN pro uprchlíky (UNHCR) a Mezinárodní organizaci pro migraci. Avšak při stávajícím tempu návratů z Libye budou dostupné finanční prostředky moci pokrýt podporu v oblasti opětovného začlenění pouze na několik měsíců. Navíc program smíšené migrace má k dispozici částku 90 milionů EUR, což znamená, že tyto organizace mohou nadále rozšiřovat svoji přítomnost v místech vylodění a v zajišťovacích zařízeních, aby zde mohly poskytovat migrantům a uprchlíkům lékařskou a přímou pomoc. V důsledku toho využilo mimo zajišťovací zařízení a uvnitř těchto zařízení přímé pomoci, např. v podobě přikrývek, ošacení a hygienických potřeb, 33 000 migrantů. Navíc 10 000 migrantů čerpalo lékařskou pomoc. Pomoc obdrželo rovněž více než 3 500 vysídlených libyjských rodin. Zdravotnická zařízení dostala zdravotnické vybavení[35], včetně generátorů na výrobu elektrické energie a ambulancí[36]. Probíhají rovněž práce zaměřené na pomoc místním zemědělcům při zachování produkce v postižených oblastech, což je doplněno budováním kapacit, aby zemědělci mohli posílit své technické kapacity a vybudovat odolná společenství. Byly mobilizovány další finanční prostředky za účelem doplnění svěřenského fondu EU, aby mohl spolupracovat s Úřadem vysokého komisaře OSN pro lidská práva na programu určeném k řešení situace lidských práv migrantů v Libyi. Zaváděny jsou rovněž další programy. Program v hodnotě 46,3 milionu EUR na pomoc při správě hranic na hranicích Libye, připravený v partnerství Komise a Itálie, byl zadán v prosinci 2017 v rámci svěřenského fondu EU a jeho provádění bylo zahájeno. Dne 7. března byl schválen další program svěřenského fondu EU na podporu libyjských obcí[37]. Tento program v hodnotě 50 milionů EUR zlepší životní podmínky zranitelné populace a hostitelských komunit například rozvojem kapacit libyjských obcí, aby mohly poskytovat základní služby (zdravotnictví, vzdělávání, sanitární služby, voda). Činnosti budou uzpůsobeny potřebám místních orgánů a budou probíhat v úzké spolupráci s prezidentskou radou a vládou národní jednoty. Tento program byl formulován v rámci společného úsilí s Itálií.

Příspěvek členských států do části svěřenského fondu EU pro Afriku určené pro severní Afriku má zásadní význam. V návaznosti na diskuze v Evropské radě se členské státy zavázaly, že poskytnou do svěřenského fondu další příspěvky ve výši 158,6 milionu EUR, a to zejména k doplnění části určené pro Afriku. Tyto příspěvky, spolu s dodatečnými fondy poskytnutými z rozpočtu EU, umožnily pokračování klíčových programů v prvním čtvrtletí roku 2018. Avšak s tím, jak jsou projekty účinně prováděny a dosahují své původní kapacity, bude nutné je rozšířit – to bude platit pro oblasti, jako jsou například asistovaný dobrovolný návrat, ochrana, správa hranic a podpora obcí. Proto budou potřebné dodatečné zdroje, zejména z rozpočtů členských států, ale rovněž z rozpočtu EU: současný seznam projektů na rok 2018 a projektů, u nichž se může očekávat, že budou úspěšně rozšířeny do roku 2019, má

[35] Mezinárodní organizace pro migraci podporuje tři střediska primární zdravotní péče v obci Sabha (poskytují péči 32 000 osobám) a jedno v obci Quatroun (poskytuje péči 3 500 osobám).

[36] V rámci Rozvojového programu OSN bylo zřízeno několik ambulancí v obcích Murzuq a Kufra a v Bengházi bylo otevřeno rehabilitační středisko.

[37] http://europa.eu/rapid/press-release_IP-17-5144_en.htm

hodnotu 390 milionů EUR a ačkoli v části svěřenského fondu zůstává přibližně 165 milionů EUR a v rozpočtu EU byly identifikovány další zdroje nebo byly přislíbeny členskými státy, bude stále existovat **mezera ve financování ve výši 225 milionů EUR**. Je třeba upozornit, že uvedená částka pokrývá činnost, která se přímo týká Libye, avšak činnost v rámci ostatních dvou částí svěřenského fondu, jako je opětovné začlenění, má zásadní dopad na účinnost opatření EU v Libyi.

Úsilí EU na podporu dvou **libyjských pobřežních stráží** pokračují. V rámci operace Sophia bylo dosud vyškoleno 201 pracovníků libyjské pobřežní stráže, včetně 5 pracovníků posádek hlídkových člunů v rámci kombinovaného školení na moři a na pořeží. Probíhají plány na pokračování pobřežní složky školení v roce 2018 a na posílení monitorování, přičemž první zprávy byly dokončeny na začátku března 2018. V rámci středomořské sítě Seahorse poskytla Malta školení v oblasti pátrání a záchrany a další školení zajistí Itálie. Zřízení bezpečné komunikační sítě ve Středomoří k výměně informací o nelegální migraci po moři se nyní dostává do své závěrečné fáze a síť by měla být v provozu v druhé polovině roku 2018. EU rovněž podporuje spolupráci mezi italskou pobřežní stráží a libyjskou pobřežní stráží při posuzování kapacit v oblasti pátrání a záchrany a vypracování studie proveditelnosti pro zřízení lybijského centra pro koordinaci záchranných akcí na moři.

Pokračují práce na zlepšování shromažďování informací a sdílení informací mezi všemi orgány EU. Vzniká pilotní projekt, který má agenturám EU a pracovníkům operace EUNAVFOR MED Sophia pomoci pracovat přímo v buňce věnované informacím o trestné činnosti, která bude umístěna v rámci operace, s cílem optimalizovat využívání informací shromážděných v rámci operace Sophia za účelem předcházení trestným činům, vyšetřování a trestního stíhání v souladu s příslušnými zákonnými mandáty. Mise EU pro pomoc na hranicích v Libyi zahájila svou činnost v Tripolisu s pěti provozními zaměstnanci, kteří jsou v současné době vysláni na základě rotačního principu. Během roku 2017 mise značně spolupracovala s lybijskými orgány, včetně pomoci libyjským orgánům při vytváření reforem libyjské správy hranic. Jakmile to bezpečnostní podmínky dovolí, bude tato přítomnost postupně rozšiřována.

EU pracuje nadále na inkluzivní **politické transformaci** v Libyi v souladu se závěry Rady z července 2017[38].

– *Země ležící na trase*

Spolupráce se zeměmi tranzitu a původu na migračních trasách v Africe pokračuje. V prosinci 2017 bylo v rámci svěřenského fondu EU pro Afriku dohodnuto dalších 28 programů v celkové hodnotě 468,27 milionu EUR. Součástí opatření jsou projekty na posílení odolnosti ohrožených komunit a vytvoření pracovních míst – včetně projektů pro mladé lidi a hostitelské komunity – jakož i boj proti převaděčství a obchodování s lidmi. Poslední programy dohodnuté v únoru 2018 se soustředí na ochranu migrantů v Sahelu, podporují asistované dobrovolné návraty z Libye, udržitelné opětovné začlenění migrantů, evakuaci a podporu přesídlování, jakož i udržitelné opětovné začlenění migrantů vracejících se do Etiopie.

Pokračující práce prostřednictvím svěřenského fondu EU má zásadní význam. V rámci tří částí (Sahel a Čadské jezero, oblast Afrického rohu a Severní Afriky) svěřenského fondu bylo

[38] Závěry Rady o Libyi ze dne 17. července 2017 (doc. 11155/17).

nyní schváleno 147 programů v celkové hodnotě více než 2,5 miliardy EUR, přičemž byly podepsány smlouvy v hodnotě překračující 1,5 miliardy EUR. V roce 2017 byla nejnaléhavější prioritou část fondu určená pro Severní Afriku, pro ucelenou strategii má zásadní význam rovněž pokračující práce na ostatních částech fondu. Plánovaná budoucí opatření pro **část fondu věnovanou Sahelu a Čadskému jezeru** se odhadují na 775 milionů EUR, přičemž dosud je zajištěno 201 milionů EUR Plánovaná budoucí opatření pro **část fondu věnovanou Africkému rohu** se odhaduje na 904 milionů EUR v projektech a 469 milionů EUR[39] ve zdrojích. Z toho vyplývá kombinovaný nedostatek finančních prostředků na dvě části v období 2018–2019 v přibližné výši 1 miliardy EUR. Plánované projekty jsou zaměřeny na podporu dialogů o migraci, přístup k základním službám, ochranu a dlouhodobé rozvojové potřeby uprchlíků, předcházení obchodování s lidmi, převaděčství migrantů, jakož opětovné začlenění migrantů po jejich návratu. Zatímco tyto dvě části fondu se opírají o Evropský rozvojový fond, jakož i o rozpočet EU, svědčí to rovněž o tom, že tlak na financování spojené s migrací se projevuje ve všech částech svěřenského fondu a že stávající dostupné financování a rezervy EU nebudou k naplnění určených potřeb dostačující.

Plán vnějších investic a Evropský fond pro udržitelný rozvoj mezitím vzbudily velmi silný zájem u partnerských finančních institucí. Reakce na první výzvu v souvislosti s navrženým programem investic v rámci prvních dvou investičních částí záručního fondu „udržitelná energie a konektivita“ a „financování mikropodniků a malých a středních podniků“ značně předčila očekávání. Hodnota obdržených návrhů již převyšuje celkovou kapacitu záručního fondu pro všech pět investičních částí. Záruční fond rovněž přilákal zájem třetích stran, jako je např. Nadace Billa a Melindy Gatesových, kteří nedávno oznámili svůj závazek přispět částkou 50 milionů USD. Aby bylo možné reagovat na poptávku, budou potřeba další příspěvky do záručního fondu. Podpora EU na kombinované finanční operace v roce 2017 pokrývající oblasti jako např. dopravu, energetiku, životní prostředí, zemědělství, rozvoj měst a místní podniky by měla zpřístupnit celkem přibližně 9,6 miliardy EUR veřejných a soukromých investic, včetně 5,6 miliardy EUR v 30 hlavních projektech v subsaharské Africe. V důsledku toho bude muset být zvážen nárůst financování v rámci plánu vnějších investic: příspěvky členských států k tomuto financování budou nezbytné k uspokojení rostoucí poptávky.

Financování má zásadní význam pro další konkrétní dopad. Například podpora EU **Nigeru** měla zásadní význam pro jeho úsilí snížit počet nelegálních migrantů procházejících přes Agadez. Jejich počet se snížil z průměru 340 za den v roce 2016 na 40–50 za den v roce 2017. Je zřízen společný vyšetřovací tým k posílení operační a justiční kapacity nigerijské policie, který již funguje. V roce 2017 bylo výsledkem jeho činnosti 76 obvinění podaných státnímu zastupitelství v souvislosti s trestnými činy souvisejícími s obchodováním s lidmi nebo převaděčstvím migrantů. To vedlo rovněž k rozbití 7 národních a 12 mezinárodních zločineckých sítí a zabavení 29 vozidel a 6 motocyklů. Je realizována podpora na vytvoření podobných forem spolupráce v oblasti prosazování práva proti převaděčství migrantů mezi členskými státy EU a orgány třetích zemí, a to prostřednictvím výzvy určené pro granty k řešení situace v severoafrickém regionu Souběžně s poskytováním alternativy zdrojů příjmů k převaděčství migrantů poskytuje EU podporu příjmů místních komunit v severním Nigeru. Od listopadu 2017 mise v rámci společné bezpečnosti a obranné politiky „EUCAP Sahel Niger“ provedla pravidelné návštěvy na místě v regionu s cílem zmapovat nelegální migrační toky, analyzovat trendy a trasy a provést posouzení potřeb, provést projekty a poskytnout

[39] Včetně zdrojů, které jsou v současnosti dostupné v rámci nouzového svěřenského fondu EU pro Afriku, části pro Africký roh, jakož i potenciální přidělení částky 146 milionů EUR v souvislosti s přezkumem v polovině období pro region.

odbornou přípravu a zařízení. Mise byla nyní posílena s cílem zintenzivnit práci v oblasti boje proti převaděčství migrantů a obchodování s lidmi, drogami a zbraněmi. Tato činnost bude zrekapitulována na ministerské konferenci, kterou uspořádá nigerijská vláda 16. března a které se budou účastnit země Sahelu, EU a některé členské státy.

EU, Africká unie a skupina G5 Sahel[40] zorganizovaly mezinárodní konferenci na vysoké úrovni týkající se bezpečnosti a vývoje v **Sahelu**, která se uskutečnila dne 23. února 2018 v Bruselu a které se zúčastnilo 32 hlav států nebo vlád z Evropské unie a skupiny G5 Sahel spolu se Spojenými národy, Africkou unií a řadou dalších partnerů. Konference se zaměřila na stabilitu a stabilizaci okrajových, přeshraničních a citlivých oblastí Sahelu. V návaznosti na podporu EU poskytnutou společným silám skupiny G5 Sahel v roce 2017 ve výši 50 milionů EUR prostřednictvím afrického mírového projektu se EU na konferenci zavázala k poskytnutí dalších 50 milionů EUR na podporu činnosti v oblasti boje proti terorismu, drogám, převaděčství migrantů a obchodování s lidmi. Na konferenci bylo přislíbeno celkem 414 milionů EUR na podporu společným silám skupiny G5 Sahel, které budou nadále dostávat dodatečnou podporu rovněž od tří společných bezpečnostních a obranných misí v Sahelu.

Byla rovněž zintenzívněna činnost v oblasti potírání převaděčských sítí v **Africkém rohu**, přičemž pokračuje rozvoj svěřenského fondu EU pro Afriku, z něhož je financováno regionální operační středisko pro chartúmský proces zaměřené na posílení společného vyšetřování mezi zeměmi Afrického rohu i mimo něj. Probíhají práce na přípravě infrastruktury, vytvoření právního základu a určení pracovníků, kteří budou jednat jako kontaktní místa a styční úředníci.

Dialog o migraci mezi EU a **Egyptem** zahájený v prosinci 2017 v Káhiře představuje příležitost k vybudování silnější a strategičtější spolupráce v oblasti migrace jako součást priority partnerství EU a Egypta pro období 2017–2020. Byl již podepsán jeden projekt v rámci programu v hodnotě 60 milionů EUR schváleného v říjnu 2017 a Evropská komise aktivně pracuje na zahájení jeho provádění. Egyptské orgány jsou rovněž aktivně zapojeny na technické úrovni a zvažuje se spolupráce s Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž.

Tunisko je v současné době jednou ze zemí původu s největším počtem příchozích na trase přes centrální Středomoří. Došlo k zintenzivnění dialogu a byla zahájena jednání o zjednodušení vízového režimu a o zpětném přebírání osob. Tunisko využívá řadu dvoustranných a regionálních programů spolupráce EU, včetně opatření financovaných svěřenským fondem EU. Dne 22. února byla spuštěna platforma pro spolupráci v oblasti boje proti převaděčství migrantů s cílem podpořit posílenou spolupráci s místními orgány v regionu.

Na **regionální** úrovni byla v rámci Azylového, migračního a integračního fondu na konci roku 2017 podepsána grantová dohoda pro regionální programy rozvoje a ochrany pro oblasti severní Afriky. Tento program se týká Libye, Egypta, Alžírska, Maroka a Tuniska a zahrnuje projekt prováděný Úřadem vysokého

[40] Skupinu 5 zemí Sahelu tvoří Burkina Faso, Mali, Mauritánie, Niger a Čad.

komisaře EU v Libyi, který je zaměřen zejména na zlepšení možností přesídlování pro zranitelné uprchlíky[41].

Trasa přes západní Středomoří

Maroko vynakládá úsilí v oblasti předcházení nelegální migraci a spolupracuje při ostraze hranic, zejména se Španělskem. Návštěva komisaře Aramopoulose v Rabatu v listopadu 2017 byla příležitostí k opětovnému navázání spolupráce s cílem připravit balíček pomoci na posilování kapacit v oblasti správy hranic. Využilo by se financování, které již poskytuje EU na podporu migračních politik Maroka (35 milionů EUR přidělených v prosinci 2017, přičemž první splátka byla okamžitě vyplacena). Navíc svěřenský fond EU přijal v prosinci 2017 nový program (4,58 milionu EUR) na posílení ochrany a odolnosti migrantů a uprchlíků, vysídlených osob a hostitelských komunit v Maroku. Tento program, který je v souladu s vnitrostátní strategií Maroka pro migraci, pomůže občanské společnosti zajistit informovanost o právech migrantů a přístup k právnímu poradenství a bude podporovat integraci migrantů do marocké společnosti. Během hovorů o migraci v listopadu Maroko rovněž souhlasilo s obnovením jednání o dohodě o zpětném přebírání osob.

Pokud jde o **Alžírsko**, počet migrantů s alžírskou státní příslušností přicházejících nelegálně do Evropy se zvýšil, ačkoli jejich počet zůstává v absolutním vyjádření nízký. Alžírsko rovněž zůstává důležitou zemí tranzitu pro nelegální migranty, kteří se pokoušejí dostat se do Maroka a Libye, a z nedávné informace poukazují na přesun migrační tras z Mali a Nigeru do Alžírska. Na zasedání výboru pro přidružení v prosinci 2017 byla zdůrazněna potřeba zintenzivnit dialog a spolupráci v oblasti migrace a mobility a dne 28. února se uskutečnil čtvrtý neformální dialog o migraci mezi EU a Alžírskem. Alžírsko se prozatím účastní regionálních programů týkajících se migrace (např. regionální program rozvoje a ochrany (RDPP) pro Severní Afriku, projekt Euromed Migration), avšak spolupráce s EU se dosud nepromítla do opatření pro jednotlivé země nebo projektů financovaných v rámci svěřenského fondu EU pro Afriku.

Další postup:

- provést všechny stávající projekty s Libyí a zajistit kontinuitu případným dohodnutím se na jejich druhé fázi;
- pokračovat ve spolupráci se společnou pracovní skupinou Evropské unie, Africké unie a OSN při pomoci lidem opustit Libyi a ve spolupráci s libyjskými orgány s omezit systematické zadržování migrantů;
- Agentura OSN pro uprchlíky (UNHCR) a členské státy nadále vyvíjejí úsilí o evakuaci a přesídlování prostřednictvím mechanismu nouzového tranzitu, přičemž členské státy neodkladně provádějí přesídlení;
- zavedení společných vyšetřovacích týmů v ostatních klíčových zemích;
- posílení účinné spolupráce s Marokem, Tuniskem a Alžírskem souběžně s pokračujícím úsilí o uzavření dohod o návratu a zpětném přebírání osob;
- EU a členské státy společně zajistí odpovídající zdroje pro tři části svěřenského fondu EU pro Afriku, tak aby byly objevující se mezery ve financování byly doplněny.

[41] Příspěvek Azylového, migračního a integračního fondu na regionální program rozvoje a ochrany v Severní Africe v rámci ročního pracovního programu na rok 2016 činí 7,5 milionu EUR, z čehož se přibližně 1,2 milionu EUR týká činností, které mají být prováděny v Libyi. Navazuje na grant pro projekty regionálního programu rozvoje a ochrany v Severní Africe v rámci ročního pracovního programu Azylového, migračního a integračního fondu na rok 2015 ve výši 10 milionů EUR.

4. NÁVRAT A ZPĚTNÉ PŘEBÍRÁNÍ OSOB

Cíle stanoveného v plánu Komise z prosince 2017, kterým je dosažení dohody se třemi partnerskými zeměmi **o mechanismech navracení a zpětného přebírání osob**, bylo dosaženo. Po dohodě o standardních operačních postupech pro navracení osob, které bylo dosaženo s Bangladéšem, došlo k podobným dohodám se dvěma klíčovými zeměmi v subsaharské Africe a v jedné zemi východní Afriky. Všechny tyto dohody jsou prováděny. Jsou zjišťovány technické překážky a příslušná řešení tak, aby mohly být urychleny praktické kroky jako např. identifikační mise a společné návratové operace. V úzké spolupráci s členskými státy a s využitím všech potřebných pák a nástrojů probíhají práce za účelem uzavření několika dalších praktických dohod nebo plnohodnotných dohod o zpětném přebírání osob se zeměmi v subsaharské Africe.

Došlo k prohloubení dvoustranné spolupráce v této oblasti se zeměmi v **Asii.** Otázky migrace byly projednávány na prvním zasedání smíšeného výboru EU-Afghánistán dne 8. února 2018, přičemž součástí jednání byl i význam účinného navracení ve spojení s opatřeními v oblasti opětovného začlenění. Standardní operační postupy dohodnuté s Bangladéšem jsou uplatňovány. Řada jednání po prvním zasedání společné pracovní skupiny EU a Bangladéše v prosinci 2017 pomohla řešit problémy s prováděním: proces je na dobré cestě a návraty probíhají. S Pákistánem bylo dosaženo značného pokroku při vytvoření elektronické platformy pro zpracování žádostí o zpětné převzetí. Byly navázány kontakty s cílem připravit možné navázání rozhovorů o migraci s Íránem a ostatními klíčovými zeměmi.

Tyto diskuze jsou doplněny praktickou podporou. Do prosince 2017 probíhaly všechny programy na podporu **opětovného začleňování navrácených osob** v Afghánistánu a v Bangladéši v rámci zvláštního opatření přijatého Komisí. Největší program podpory pro Afghánistán (39 milionů EUR) byl zahájen na konci roku 2017 a jeho součástí byla pomoc při vytvoření a provádění politického rámce pro navrátilce a vnitřně vysídlené osoby a provinčních akčních plánů pro opětovné začlenění. Do konce února 2018 byla poskytnuta 406 osobám vracejícím se do Afghánistánu pomoc při přijetí po příjezdu, včetně lékařské a psychosociální podpory, následné přepravy na konečné místo určení a přechodného ubytování. Brzy budou následovat činnosti zaměřené na rozvoj komunity. Tato opatření budou rovněž posílena zvláštními opatřeními ve výši 196 milionů EUR přijatými v září 2017 na podporu dialogů o migraci s Afghánistánem, Pákistánem, Iránem, Irákem a Bangladéšem za účelem řešení krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých výzev souvisejících s dlouhodobým nuceným vysídlováním a migrací v Asii a na Blízkém východě.

Jednání o dohodě o zjednodušení vízového režimu a o dohodě o zpětném přebírání osob pokračovala rovněž s **Tuniskem** (druhé kolo se uskutečnilo dne 28. listopadu 2017, třetí kolo je naplánováno na duben) a s **Čínou** (první kolo). Během hovorů o migraci v listopadu 2017 Maroko rovněž souhlasilo s obnovením jednání o dohodě o zpětném přebírání osob, která byla po tři poslední roky pozastavena. Komise má od roku 2002 zmocnění ke sjednání dohody o zpětném přebírání osob s **Alžírskem**, avšak jednání zatím vůbec nepokročila.

Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž podporuje rostoucí počet návratových operací. Od poloviny října 2017 se uskutečnilo 135 návratových operací podporovaných agenturou, které zahrnovaly 5 000 osob. Hlavními zapojenými zeměmi byly země západního Balkánu, jakož i Tunisko, Gruzie a Pákistán, přičemž velký počet operací zahrnoval

Německo, Itálii, Francii, Belgii a Rakousko[42]. Podpora agentury poskytovaná členským státům na návratové operace bude dále posílena. Činnost agentury zahrnuje mapování potřeb a kapacit členských států v oblasti navracení, vyslání styčných důstojníků do členských států a iniciování návratových operací samotnou agenturou. V lednu 2018 se uskutečnila schůzka na vysoké úrovni s členskými státy týkající se navracení osob s cílem podpořit je, aby tyto možnosti využívaly v plném rozsahu. Komise souběžně podporuje specializovanou iniciativu členských států na vytvoření evropského přístupu k navracení a opětovnému začlenění osob prostřednictvím sítě evropského nástroje pro reintegraci, včetně finanční podpory ve výši 15 milionů EUR. Síť bude plně funkční do léta 2018 a pod vedením Nizozemska se jí bude účastnit 13 dalších členských států a dvou přidružených zemí. Tato práce musí pokračovat, aby byly splněny cíle v rámci plánu Komise z prosince 2017.

Navíc stávající projekty týkající se navracení a opětovného začlenění, jako např. iniciativa v oblasti evropského integrovaného přístupu k navracení a evropská síť styčných úředníků pro navracení byly nedávno posíleny dodatečným financováním, aby mohly reagovat na zvýšenou poptávku. Přesné a rychle dostupné statistické informace mohou hrát důležitou roli při podpoře pokroku při řízení navracení a zpětného přebírání osob. Stále existují významné nedostatky a prodlevy při poskytování těchto **statistik** členskými státy. Komise zvažuje změnu pravidel EU týkajících se shromažďování a správnosti statistických údajů o migraci a mezinárodní ochraně s cílem zajistit ucelený přehled a řešit některé zjištěné nedostatky.

V souvislosti se svým návrhem na změnu vízového kodexu dnes Komise navrhuje posílení využívání vízové politiky jakožto nástroje pro dosažení pokroku při spolupráci v oblasti navracení a zpětného přebírání osob se zeměmi, které nejsou členy EU. Budou stanoveny přísnější podmínky pro zpracování žádostí o víza pro státní příslušníky ze zemí, které nejsou členy EU a jež při návratech a zpětném přebírání osob nespolupracují uspokojivým způsobem.

Další postup:

- pokrok ve stávajícím vyjednávání dohod o zpětném přebírání osob a dohod o navracení osob s partnerskými zeměmi;
- plné využívání nedávno uzavřených dohod o navracení a zpětném přebírání osob členskými státy, navýšení počtu žádostí o zpětné převzetí osob určených dotčeným zemím;
- zlepšení poskytování statistických informací o migraci a mezinárodní ochraně;
- Evropský parlament a Rada dosáhnou rychlého pokroku v jednáních o návrhu Komise ze dne 14. března o změně vízového kodexu.

5. POSÍLENÁ SPRÁVA VNĚJŠÍCH HRANIC

Modernizace správy vnějších hranic je součástí plánu z prosince 2017. Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž nadále podporuje členské státy prostřednictvím společných operací na hlavních migračních trasách ve východním, centrálním a západním Středomoří a v zemích západního Balkánu, kde rozmístila více než 1 350 příslušníků pohraniční stráže a dalších pracovníků.

[42] Období podávání zpráv 16. 10. 2017–7. 3. 2018; údaje z *Frontex Application Return*.

Pro operativní činnosti v roce 2018 byly zjištěny závažné nedostatky v závazcích. Učiněné závazky by pokryly pouze 49 % odborníků a 44 % technických prostředků pro činnosti na pozemních hranicích. Pokud jde o operace na námořních hranicích, mohlo by být poskytnuto 85 % odborníků, ale pouze 51 % technických prostředků. Tyto značné deficity vážně ohrožují provádění činností plánovaných na rok 2018. Agentura brzy zorganizuje schůzku na vysoké úrovni s členskými státy a Komisí za účelem zlepšení procesu přijímání závazků.

Bylo téměř dosaženo plné stále kapacity povinného **rezervního týmu pro rychlé nasazení**, přičemž 27 členských států určilo své příslušníky pohraniční stráže, což odpovídá 99 % požadovaného složení rezervního týmu (1 481 z 1 500 příslušníků).

Sice byly potvrzeny další závazky, avšak ve vztahu k **rezervě vybavení pro rychlé nasazení** bohužel nebylo dosaženo významného pokroku. Pro zařízení je nadále k dispozici**financování EU**, které by mělo přispět k pokrytí potřeb agentury. K částce 208 milionů EUR, která byla dána k dispozici v roce 2015 a 2017, Komise zvažuje další přidělení zdrojů, které by za tímto účelem mohlo být členským státům dáno k dispozici v roce 2018. Členské státy by však nyní měly zintenzivnit své úsilí o využití prostředků, které již byly přiděleny v minulosti, tak aby příslušné vybavení mohlo významně přispět k odstranění stávajících mezer.

Klíčovou oblastí činnosti agentury je vypracování **hodnocení zranitelnosti** za účelem určení nedostatků v hraničních kontrolách členských států. Z 37 doporučení učiněných v roce 2017 bylo oznámeno jako dokončených pouze šest. Členské státy musí provést všechna doporučení z roku 2017 a agentura musí zavést účinný mechanismus sledování za účelem zajištění plného provedení těchto doporučení. Agentura v současné době provádí cyklus hodnocení zranitelnosti pro rok 2018.

Nařízení o Evropské pohraniční a pobřežní stráži [43]definuje koncept **evropské integrované správy hranic** a vyžaduje, aby agentura vytvořila technickou a operativní strategii pro evropskou integrovanou správu hranic. Za tímto účelem Komise v průběhu roku 2017[44] zorganizovala zvláštní schůzky s Evropským parlamentem a členskými státy; výsledky těchto schůzek přispěly do procesu určení hlavních prvků pro vytvoření evropské strategie integrované správy hranic. Jako další krok v tomto procesu by hlavní prvky pro vytvoření evropské strategie integrované správy hranic uvedené v příloze 6 neměly sloužit pouze jako pokyny pro přípravu technické a operativní strategie evropské integrované správy hranic Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž a národních strategií členskými státy, ale měly by rovněž poskytnout další podnět ke zvážení možných scénářů pro budoucí vývoj Evropské pohraniční a pobřežní stráže, jak je uvedeno ve sdělení Komise o budoucím víceletém finančním rámci[45]. Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž by měla pracovat na vytvoření technické a operativní strategie a vnitrostátní orgány by nyní měly začít vypracovávat své odpovídající vnitrostátní strategie pro integrovanou správu hranic.

V posledních měsících EU pokročila ve své práci na dvou důležitých nových **systémech IT** v oblasti správy vnějších hranic. Zaprvé, v prosinci 2017 vstoupilo v platnost nařízení o systému vstupu/výstupu a Komise očekává, že systém bude na konci roku 2020 plně funkční.

[43] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624 ze dne 14. září 2016.

[44] Viz třetí zpráva Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě a Radě o zajištění plné operativnosti Evropské pohraniční a pobřežní stráže, COM(2017) 219 final ze dne 2. května 2017.

[45] Nový, moderní víceletý finanční rámec pro Evropskou unii, která efektivně naplňuje své priority po roce 2020, COM(2018) 98 final ze dne 14.2.2018.

Zadruhé, interinstitucionální jednání k vytvoření evropského systému pro cestovní informace a povolení, který umožní před vstupem osob do schengenského prostoru, které jsou oprávněny cestovat bez víz, provádět předběžná posouzení s ohledem na bezpečnost, nelegální migraci a veřejné zdraví, již také pokročila. Systém by tedy mohl být funkční krátce po zahájení provozu systému vstupu/výstupu. Evropský parlament a Rada současně postupují v diskuzích týkajících se interoperability systémů pro hranice, migraci a bezpečnost.

Další postup:

- příslušné členské státy provedou rychle a v plné míře doporučení učiněná v rámci posouzení zranitelnosti z roku 2017;
- členské státy neprodleně odstraní mezery v závazcích týkajících se operativních činností na vnějších hranicích EU plánovaných na rok 2018, které jsou koordinovány Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž;
- na základě hlavních prvků uvedených v příloze 6 Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž v nadcházejících měsících vytvoří technickou a operativní strategii pro evropskou integrovanou správu hranic a členské státy zajistí zavedení odpovídajících vnitrostátních strategií.

6. RELOKACE, PŘESÍDLOVÁNÍ A ZÁKONNÉ CESTY

Relokace způsobilých žadatelů členskými státy je cenným příspěvkem v oblasti pomoci osobám, které jednoznačně potřebují mezinárodní ochranu, a ke zmírnění tlaku na azylové systémy členských států, do nichž přichází velké množství uprchlíků. Systém relokace osob uvnitř EU, který funguje již dva roky, se osvědčil. Pomáhá uprchlíkům začít nový život a zajišťuje, že odpovědnost se lépe sdílí mezi členskými státy – více než 96 % způsobilých žadatelů zaregistrovaných k relokaci Itálií a Řeckem bylo již relokováno. Komise upozornila všechny členské státy na jejich právní závazky a vyzvala členské státy, které se dosud relokace neúčastní, aby tak okamžitě učinily. Komise v červenci 2016 zahájila řízení o nesplnění povinnosti a dne 7. prosince 2017 se rozhodla, že předá Soudnímu dvoru EU věci České republiky, Maďarska a Polska z důvodu nedodržení jejich právních povinností v souvislosti s relokacemi.

Přesídlení umožňuje EU a členským státům plnit imperativ pomoci těm, kdo potřebují mezinárodní ochranu, a rovněž snižovat lákavost nelegální migrace. Z 22 504 případů přesídlení dohodnutých v roce 2015[46] bylo k 8. prosinci 2017, kdy měla vypršet finanční podpora tohoto programu, dokončeno více než 86 %. 19 432 osob, které potřebují mezinárodní ochranu, zejména z Turecka, Jordánska a Libanonu, ale rovněž z jiných třetích zemí, bylo přesídleno do 21 členských států a čtyř přidružených států[47].

V návaznosti na doporučení Komise ze září 2017[48] bude nový program, podle něhož má být do 31. října 2019 přesídleno nejméně 50 000 dalších osob, které potřebují mezinárodní ochranu, a na nějž je z rozpočtu EU vyčleněna částka 500 milionů EUR, nadále podporovat

[46] Závěry Rady („o přesídlení 20 000 osob, které potřebují mezinárodní ochranu, prostřednictvím mnohostranných a vnitrostátních programů“) ze dne 20. července 2015, dokument 11130/15.

[47] Belgie, Česká republika, Dánsko, Estonsko, Finsko, Francie, Chorvatsko, Irsko, Itálie, Island, Lichtenštejnsko, Litva, Lotyšsko, Lucembursko, Malta, Německo, Nizozemsko, Norsko, Portugalsko, Rakousko, Rumunsko, Spojené království, Španělsko, Švédsko a Švýcarsko.

[48] Doporučení Komise ze dne 27. září 2017 o posílení legálních cest pro osoby, které potřebují mezinárodní ochranu; C(2017) 6504.

úsilí EU v oblasti přesídlování. Reakce členských států na doporučení byla kladná. Do dnešního dne učinilo 19 členských států téměř 40 000 závazků[49], což je dosud největší kolektivní zapojení EU a jejích členských států v oblasti přesídlování. V současné době by měla být zvláštní pozornost věnována přesídlování z prioritních regionů, jako jsou Turecko, Jordánsko, Libanon a africké země ležící na trase přes centrální Středomoří. Členské státy zejména poskytly více než 27 000 závazků pro přesídlení Syřanů z Turecka, Jordánska a Libanonu a přibližně 7 000 závazků pro přesídlení ze zemí ležících na trase přes centrální Středomoří. Deset členských států již v rámci nového programu EU pro přesídlování přesídlilo 1 855 osob[50]. Komise vyzývá ostatní členské státy, aby předložily své závazky s cílem dosáhnout stanoveného cíle 50 000 osob.

Komise vyzývá členské státy, aby v souladu s cílem uvedeným v plánu z prosince splnily do října 50 % svých závazků. Závazky v oblasti přesídlení pro všechny prioritní regiony by měly být trvale prováděny, přičemž je třeba se naléhavě zaměřit na přesídlení osob, které byly prostřednictvím mechanismu pro nouzový tranzit evakuovány z Libye do Nigeru.

Celkový počet osob, které byly v rámci všech programů EU pro přesídlení od jejich zavedení přesídleny, včetně Syřanů přesídlených z Turecka v rámci prohlášení EU a Turecka, dosahuje 29 314.

Komise a některé členské státy, které vyjádřily zájem o dočasné, jakož i dlouhodobé programy migrace vycházející z potřeb a nabídky trhu práce v členských státech a ve vybraných třetích zemích, vypracovávají cílené **pilotní projekty legální migrace**. Komise vyzývá členské státy, aby učinily konkrétní nabídky ve vztahu k zahájení rozhovorů s vybranými třetími zeměmi se zeměpisným zaměřením na africké země.

Pokud jde o návrh týkající se **modré karty EU**, v Evropském parlamentu a v Radě by mělo být nadále vyvíjeno úsilí o nalezení kompromisu, který přináší skutečnou přidanou hodnotu ke splnění sdíleného cíle přilákat pracovníky s vysoce odbornými dovednostmi.

Za účelem další podpory začlenění na trhu práce Komise a evropští sociální a hospodářští partneři podepsali v prosinci 2017 partnerství pro **integraci**[51]. Partnerství stanoví příslušné důležité zásady a závazky Komise a hospodářských a sociálních partnerů na podporu a posílení příležitostí pro uprchlíky a migranty, kteří legálně pobývají v EU, aby se mohli začlenit na trhu práce. Komise dále zapojí sociální a hospodářské partnery do činností zaměřených na vzájemné učení v této oblasti. Jedním z opatření Komise v rámci partnerství je nástroj EU pro vytvoření dovednostního profilu státních příslušníků třetích zemí[52]. Tento online editor pro dovednosti je nyní k dispozici ve všech jazycích EU, jakož i hlavních jazycích vysílajících zemí[53]. Pomáhá mapovat dovednosti jednotlivců a nedostatky v oblasti dovedností a poskytuje poradenství na trhu práce, pokud jde o úspěšnou integraci. Hodnocení k měření dosaženého pokroku se uskuteční na konci roku 2018.

[49] Belgie, Bulharsko, Estonsko, Finsko, Francie, Chorvatsko, Kypr, Irsko, Itálie, Litva, Lucembursko, Malta, Nizozemsko, Portugalsko, Rumunsko, Slovinsko, Spojené království, Španělsko, Švédsko.

[50] Ačkoli Norsko není smluvní stranou nového programu EU pro přesídlení, během téhož období přesídlilo 714 uprchlíků. Norská vnitrostátní kvóta na rok 2018 činí 2 120 míst.

[51] http://europa.eu/rapid/press-release_IP-17-5352_en.htm

[52] Nástroj EU pro vytvoření dovednostního profilu státních příslušníků třetích zemí je k dispozici zde: https://ec.europa.eu/migrantskills/#/

[53] Patří sem arabština, perština, paštunština, sorání, somálština, tigriňština a turečtina.

Dne 24. února 2018 Komise spustila „Nástroj pro využívání fondů EU na integraci lidí z přistěhovaleckého prostředí“[54] s cílem pomoci regionálním autoritám lépe využívat prostředky EU při provádění své integrační politiky, zejména v oblastech přijímání, vzdělávání, zaměstnanosti, bydlení a přístupu k veřejným službám.

Další postup:

- dokončit chybějící závazky v oblasti přesídlování za účelem dosažení cíle, podle nějž má být v rámci nového programu přesídleno nejméně 50 000 osob; členské státy rychle přesídlí osoby z prioritních regionů. Zvláště důležité je přesídlení osob evakuovaných z Libye do Nigeru;
- členské státy učiní konkrétní nabídky ve vztahu k zahájení rozhovorů s vybranými třetími zeměmi týkající se pilotních projektů v oblasti legální migrace.

7. ZÁVĚR A DALŠÍ POSTUP

V prosinci 2017 Komise stanovila plán, jak do června 2018 dosáhnout dohody ohledně balíčku opatření v oblasti migrace. Vybudování odolného a komplexního azylového sytému EU, který je odolný vůči krizím a jehož ústředním prvkem je solidarita a odpovědnost, zůstává stejně důležité jako v minulosti. Z tohoto důvodu musí být přijata a provedena reforma společného evropského azylového systému a je třeba vynaložit další úsilí k provedení opatření oznámených v prosinci.

Tato zpráva obsahuje širokou škálu opatření podporovaných z rozpočtu EU a z rozpočtů členských států s cílem zajistit účinné provádění všech částí evropského programu pro migraci. Tato finanční podpora je nezbytná pro poskytnutí skutečné pomoci milionům uprchlíků v Turecku, řízení migrace z Libye a uvnitř Libye a spolupráci s partnery na celém světě v oblasti řešení hlavních příčin migrace, boje proti převaděčství a obchodování s lidmi a posílení vnitrostátních systémů řízení migrace.

Celá řada opatření prováděných EU, které již využívají v maximální možné míře flexibilitu jejího rozpočtu, musí v rámci vnější migrační politiky pokračovat a být nadále přiměřeně financována. Odpovídající finanční prostředky by měly být poskytnuty jak z rozpočtu EU, tak z příspěvků z rozpočtů členských států. Partnerství v oblasti financování je předpokladem pro partnerství v oblasti správy.

Unie a její členské státy musí nyní naléhavě financovat druhou tranši nástroje pro uprchlíky v Turecku, v celkové hodnotě 3 miliardy EUR. Příspěvek Unie poskytnutý z rozpočtu EU ve výši 1 miliardy EUR, který Komise dnes navrhuje, již značně překročí dostupné rezervy okruhu rozpočtu pro vnější činnost. Vyšší příspěvek z rozpočtu Unie by měl za následek, že Unie by v budoucnu již nebyla schopna účinně financovat ostatní programy spojené s migrací a uceleně reagovat na další priority vnější politiky. V této souvislosti zpráva uvádí nedostatky ve financování v části svěřenského fondu EU určené pro severní Afriku, avšak rovněž v částech pro Sahel a Čadské jezero a Africký roh, což bude rovněž vyžadovat, aby EU a členské státy v nadcházejících měsících společně mobilizovaly další prostředky. Dále je nutné

[54] http://ec.europa.eu/regional_policy/en/information/publications/guides/2018/toolkit-on-the-use-of-eu-funds-for-the-integration-of-people-with-a-migrant-backgound.

podpořit práce v návaznosti na konferenci o Sýrii konanou v dubnu 2017 a reagovat na silnou poptávku po zárukách v rámci plánu vnějších investic.

Dohoda o druhé tranši nástroje pro uprchlíky v Turecku, která bude probíhat na stejném základě jako první tranše, jasně prokáže, že členské státy s EU partnersky spolupracují a jsou dále odhodlány pracovat na odolné a účinné politice EU v oblasti migrace.